

almeenvigtige Gjenstande, som vedkomme Kongerigets særegne Anliggender, nedfattede Commissioner af sine Medlemmer. Disse ere berettigede til saavel af offentlige Myndigheder som af private Borgere at fordre Oplysninger meddeelte mundtlig eller skriftlig.

§ 24.

Ingen Skat, vedkommende Kongeriget alene eller vedrørende dets særegne Skattegjenstande (§ 15), kan paalægges, forandres eller ophæves uden ved Lov, ei heller noget Laan, der skal paahvile Kongeriget alene, optages uden ifølge Lov.

§ 25.

Paa hver ordentlig Rigsdag, strax efterat samme er sat, fremlægges Forslag til Finantsloven for de 2 følgende Finantsaar, indeholdende et Overflag over Kongerigets særegne Indtægter og Udgifter.

§ 26.

Kongerigets særegne Indtægter ere alle, der hidrøre fra eller opkræves til Kongerigets særegne Anliggender.

Fra Indtægterne drages den paa Kongeriget faldende Deel af de for det hele danske Monarki faldes Udgifter, forsaavidt disse ikke dækkes af de faldes Indtægter.

Kongerigets særegne Udgifter ere de, der vedkomme dets særegne Anliggender.

§ 27.

Finantsforslaget behandles først i Folkethinget.

Forinden Finantsloven er vedtagen, maae Skatterne ei opkræves; Ingen Udgift maa afholdes, som ikke har Hjemmel i samme.

§ 28.

Hvert Thing udnævner to lønede Revisorer. Disse gjennemgaae den til Kongerigets Finantslov svarende Deel af det almindelige Statsregnskab og paasee, at samtlige Kongerigets særegne Indtægter deri ere blevne opførte, og at ingen Udgift udenfor Finantsloven har fundet Sted til Kongerigets særegne Anliggender. De kunne fordre sig alle fornødne Oplysninger og Actstykker meddeelte.

Den anførte Deel af Statsregnskabet, med Revisorerenes Bemærkninger, forelægges derefter Rigsdagen, som med Hensyn til samme tager Beslutning.

Intet Lovforslag kan endelig vedtages, forinden det 3. Gange har været behandlet af Thinget.

§ 30.

Naar et Lovforslag bliver forkastet af et af Thingene, kan det ikke oftere foretages af samme Thing i samme Samling.

§ 31.

Naar et Lovforslag er vedtaget i det ene Thing, bliver det i den Form, hvori det er vedtaget, at forelægge det andet Thing; hvis det der forandres, gaaer det tilbage til det første; foretages her atter Forandringer, gaaer Forslaget paany til det andet Thing. Opnaaes da ei heller Enighed, skal, naar et Thing forlanger det, hvert Thing udnævne et lige Antal Medlemmer til at træde sammen i et Udvalg, som afgiver Betænkning over Uoverensstemmelse. I Henhold til Udvalgets Indstilling finder da endelig Afgjørelse Sted i et hvert Thing for sig.

Enhvert af Thingene afgjør selv Gyldigheden af sine Medlemmers Valg.

§ 33.

Enhvert nyt Medlem aflægger Ed paa Grundloven, naar Gyldigheden af hans Valg er anerkjendt.

§ 34.

Rigsdagsmændene ere ene bundne ved deres Overbeviisning og ikke ved nogen Forfrist af deres Valgere.

Embedsmand, som vælges til Rigsdagsmand, behøve Kongens Tilladelse til at modtage Valget.

§ 35.

Saalange Rigsdagen er samlet, kan ingen Rigsdagsmand uden Samtykke af det Thing, hvortil han hører, hæstes for Gjæld, ei heller fængsles eller tiltales, medmindre han er gre-